

ENDREÇA

Els darrers mesos de l'any 1997 es succeïren dos esdeveniments fortament significatius per a la trajectòria biogràfica i sobretot per a l'aportació de l'il·lustríssim doctor Àngel Fàbrega i Grau a la cultura eclesiàstica: el primer, fou la presentació a Barcelona, repetida a l'abadia de Poblet, del volum inicial del *Diplomatari de la catedral de Barcelona*, tast, paga i senyal d'un treball d'una vida, en tots sentits extraordinari, que està a punt de fruitar amb nous volums; el segon, fou el pas, després d'haver complert els setanta-cinc anys d'edat, a la categoria d'emèrit com a canonge-arxiver de la seu de Barcelona, cloent així una llarga etapa durant la qual ell, després del trasbals de la guerra civil, reféu i reestructurà aquell arxiu i el posà en condicions ben dignes a l'abast dels estudiosos.

Adonant-se de les esmentades efemèrides, el canonge doctor Josep Baucells i Reig arxiver titular de la seu de Barcelona, el signant director de la Biblioteca Balmes i el doctor Josep Perarnau i Espelt de la Facultat de Teologia de Catalunya, consideraren que era adient d'assenyalar aquests dos esdeveniments de la vida del doctor Fàbrega amb la manifestació de l'alta estima que no sols els qui treballen en el coneixement de la nostra herència cultural, sinó també amplis sectors de la societat catalana tenen de la persona i de l'obra del doctor Àngel Fàbrega; i que aquesta manifestació podria fer-se palesa, com així ho ha estat, en la MISCEL·LÀNIA ÀNGEL FÀBREGA que ara teniu a les vostres mans. La invitació a col·laborar-hi —fonamentalment des dels camps de l'arxivística, la paleografia i l'hagiografia, els conreats pel nostre homenatjat— ha tingut, dins i fora de l'àmbit on s'ha mogut el doctor

Fàbrega, la resposta que podeu veure en aquest darrer número de l'*Analecta Sacra Tarraconensia*, voluminós, ric, variat.

En efecte, les més de nou-centes pàgines d'aquest volum recullen les aportacions de quaranta-dos autors agrupades en trenta-nou articles, tres que fan referència al mateix doctor Fàbrega, sis corresponen al camp de l'hagiografia i de l'onomàstica i la resta al de l'arxivística i la paleografia i alguns d'ells són estudis fets a partir de fonts arxivístiques o de fons bibliogràfics. Caldria fer esment també al llistat de més de vuitanta admiradors del doctor Fàbrega que s'han suscrit a aquest número setanta-u de la nostra revista testimoniant d'aquesta manera llur afecte i estima.

Per diversos motius s'esqueia pla bé que la MISCEL·LÀNIA ÀNGEL FÀBREGA aparegués en les pàgines d'*Analecta Sacra Tarraconensia*, publicada per la Biblioteca Balmes, de la Fundació Balmesiana, i sobretot per haver estat el doctor Fàbrega sotsdirector de la mateixa biblioteca i del seu òrgan científic, i per la seva vinculació des de molt jove al Foment de Pietat (ara Fundació Cultura Religiosa) i a l'Editorial Balmes, entitats totes elles agrupades entorn d'aquesta prestigiosa fundació. Bé podria dir-se que sense la presència i la vigilància del doctor Fàbrega aquestes institucions podrien haver corregut el risc de veure desvirtuats llurs objectius fundacionals, llurs objectius i llurs fidelitats. A l'il·lustríssim doctor Fàbrega, doncs, l'agraïment merescut i sentit també d'aquestes institucions que tan meritòriament ha servit i serveix.

Ramon Corts i Blay
director d'*Analecta Sacra Tarraconensia*